

get betydelig Fordel for den engelske Industri; thi ved Hjælp af dette billigere Sukker ere vigtige engelske Industrigræne voksede op til deres nuværende Styrke. — Jeg skal her blot nævne Konservesfabrikationen, den mægtige Eksport af Syltetøj, af Kiks og lignende Varer. Det er altsaa i god Konsekvens med sit Partis tidligere Stilling, naar Campbell-Bannermann i Marts i Aar fremsatte den Udtalelse, der er henpeget til. Derfor tror jeg ikke, man skal tage denne Udtalelse som fuldgyldig Profeti om, hvad der skal ske, selv om det engelske liberale Ministerium bliver siddende ved Røret. Brysseler-Konventionen udløber først i 1908. Vi faa nu se, hvorledes det kommer til at stille sig. Jeg tror, at det, at man en Gang har Brysseler-Konventionen, at Hensynet til Kolonierne, vil vise sig saa stærkt tvingende ogsaa for den liberale engelske Regering, at man maaske alligevel, naar det kommer til Stykket, ikke vil være utilbøjelig til at gaa til en Fornyelse af den. Men selv om det ikke skulde ske, selv om Brysselerkonventionen ikke blev fornyet, vil man da komme tilbage til det tidligere økonomiske System i Lande som Tyskland og Frankrig, et System, som af alle økonomisk nogenlunde kyndige Mænd og for øvrigt ogsaa af mange, der staa paa et protektionistisk Standpunkt, er blevet stemplet som det pure økonomiske Vanvid? Man maa vel erindre, at det System er gaaet saa vidt i sine Udskejelser, at selv udprægede Protektionister have fordømt det. Vil man da gaa tilbage dertil i disse Lande, hvis Brysseler-Konventionen brister? Det tror jeg ikke paa nogen Maade, thi hvad er der sket i Tyskland, Frankrig og disse Lande? Der er sket det, at man for det første under Trykket af Brysseler-Konventionen har maattet ophøre med Eksportpræmier og dernæst har maattet nedsætte Beskyttelsestolden saa meget, at der ikke bliver Plads for de skjulte Eksportpræmier, som fremkom gennem Salgssyndikaterne. Følgen deraf har været, at Prisen paa Sukker er gaaet meget betydeligt ned der, og at Forbruget er gaaet op. Selvfølgelig kom der først en Krise, som maa komme, hvor man har et fuldstændig sinds-svagt økonomisk System og gaar over til et mere rationelt. Det gaar her som med mange Patienter, som komme under en streng Kur. Det første Udslag af denne er, at de befinde sig adskilligt mindre vel end tidligere. Fører man en Tuberkulosepatient fra hans beklumrede lille Stue,

hvor han har levet sky for frisk Luft, hen paa et Sanatorium, hvor den friske Luft vælder ind fra alle Sider, siger han i den første Tid: Her er ikke til at leve, jeg maa dø paa den Maade, det er slet ikke til at holde ud, men efterhaanden virker alligevel de sundere Forhold. Paa samme Maade er det gaaet med disse Lande. Sukkerindustrien er begyndt at bygge paa fastere Grund, den er begyndt at gaa frem igen ad naturlig Vej gennem det stigende Forbrug, som de lavere Priser have fremkaldt. Jeg tror ikke, det bliver let at faa disse Landes Befolkning presset tilbage til det gamle, efter at man nu i nogen Tid har nydt godt af et sundere og naturligere System. Selv om der maaske delvis vil ske et Tilbageskridt, vil man paa ingen Maade komme tilbage til det tidligere ruinerende System.

Jeg siger om Fabrikkerne, at jeg ingenlunde har den Mening, at disse Fabrikker skulle straffes, fordi de have været i Stand til at tilvejebringe et stort Udbytte for Aktionærerne, og fordi de have været i Stand til at give et glimrende økonomisk Resultat — slet ikke. Jeg siger, at det er en Ære for Fabrikkerne, at de have kunnet bringe den oprindelig svage Industri frem til en saadan Højde og Styrke, som den danske Sukkerindustri nu indtager baade teknisk og kommercielt, men jeg vil gerne have Lov til at pege paa en af Hovedgrundene til, at den danske Industri indtager saa smuk og ærefuld en Stilling, som den gør. Man kan nemlig tage i sin Haand en hvilken som helst af de fremmede Oversigter over Sukkerlovgivningens og Sukkerproduktionens Historie i de sidste Aartier, selv om de ere affattede af erklærede Protektionister, og man vil da overalt finde den Indrømmelse til den danske Sukkerindustri. Hvorfor har den uden at lægge uforholdsmæssig store Byrder, i alt Fald uden at lægge Byrder, der ere nær saa store som i andre Lande, paa vore Forbrugere, kunnet naa saa vidt? Hvorfor har den kunnet udvikle sig til den Højde, den har? Ganske simpelt fordi den er vokset op — i Sammenligning med andre Lande — paa sund og naturlig Bund og har maattet arbejde sig frem næsten uden Toldbeskyttelse. Ganske vist har den, som paavist, efterhaanden erhvervet sig noget mere Beskyttelse ved at lempe Fabrikationsmaaderne efter Skattesystemet, men i Forhold til Udlandets Industri har den dog i det væsentlige maattet arbejde sig frem ved egen Energi og Dygtighed. Det er Hovedgrunden til, at